

الگوی ساختاری توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران

حمیدرضا حصارکی^۱

مهدی کهندل^۲

عباس خدایاری^۳

سید نعمت خلیفه^۴

 10.22034/SSYS.2022.876.1596

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۴/۲۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۷/۱۳

تحقیق حاضر با هدف کلی تدوین مدل توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران انجام گرفت. پژوهش حاضر از نظر داده کمی و کیفی، از نظر هدف کاربردی، از نظر روش توصیف - همبستگی، از لحاظ راهبرد آمیخته متوالی اکتشافی (کیفی - کمی)، از لحاظ جمع آوری داده میدانی و به لحاظ مقطع زمانی حال نگر می باشد. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه کارشناسان ورزش های رزمی و ورزشکاران حرفه ای رشته های رزمی بود (N=۵۰۰). نمونه آماری در بخش کیفی ۱۸ نفر از متخصصان ورزش های رزمی بودند. حجم نمونه به روش اشباع اطلاعاتی تعیین شد که بعد از ۱۴ مصاحبه اطلاعات به اشباع رسید، اما برای اطمینان، مصاحبه ها تا مصاحبه ۱۸ ادامه پیدا کرد. روش نمونه گیری در این بخش، گلوله برفی و هدفمند بود. در بخش کمی نیز بر اساس جدول مورگان حجم نمونه حداقل ۲۱۷ نفر برآورد شد و نمونه گیری در این بخش به روش تصادفی طبقه ای انجام گرفت. ابزار اندازه گیری متغیرهای پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران بود که حاصل بخش کیفی تحقیق بوده و پس از تایید روایی و پایایی، در قالب طیف لیکرت تنظیم شد. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات گردآوری شده از دو

۱- دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲- دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران (نویسنده مسئول)

E-mail: Kohandel@yahoo.com

۳- دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

۴- استادیار، گروه مدیریت ورزشی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

بخش آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید. در بخش آمار توصیفی با استفاده از جداول و نمودارهای آماری از شاخص های فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، انحراف استاندارد، حداقل و حداکثر استفاده شد و در بخش آمار استنباطی از آزمون آماری تحلیل عاملی اکتشافی (جهت تعیین و تدوین عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران)، آزمون تی تک نمونه ای، آزمون رتبه بندی فریدمن و در نهایت تحلیل معادلات ساختاری به کمک نرم افزارهای SPSS و AMOS نسخه ۲۳ استفاده شد.

نتایج پژوهش حکایت از آن دارد که ۱۳ عامل شامل مدیریتی، عوامل ساختاری، عوامل اقتصادی و بازاریابی، نیروی انسانی، توسعه اماکن ورزشی، استعدادیابی و ورزش پایه، توسعه قهرمانی، تجهیزات و فناوری، عوامل حقوقی، توسعه همگانی، توسعه سیاسی، تبلیغات و رسانه و دانش افزایی بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران موثرند و همگی از نقش معناداری در توسعه انجمن های ورزش رزمی در کشور برخوردار می باشند. توجه به شاخص های شناسایی شده می تواند راهگشای موفقیت انجمن ورزش های رزمی کشور به ویژه اجرای بهینه راهبرد های تدوین شده آن انجمن و هیئت های تابعه باشد.

واژگان کلیدی: الگوی توسعه، ورزش های رزمی و انجمن ورزش های رزمی.

مقدمه

با افزایش چشمگیر نقش ورزش در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی کشورهای پیشرفته، برنامه ریزی برای توسعه ورزش به یکی از اولویت های راهبردی برنامه ریزان در کشورهای مختلف دنیا تبدیل شده است. یکی از ابعاد ورزش که می تواند انگیزه های مناسبی برای ورزش کردن در افراد جامعه به ویژه جوانان ایجاد کند، ورزش قهرمانی است. پیمودن مسیر صحیح حرکت در راستای توسعه ورزش قهرمانی می تواند منجر به ارائه راهکارهایی برای پیشرفت آن ورزش و همچنین شناسایی مشکلات و ضعف های پیش روی آن ورزش شود (دوستی و همکاران، ۱۳۹۷). امروزه، سازمان های ورزشی از جمله انجمن های ورزشی، همانند سازمان های غیرورزشی در معرض تغییر و تحولات محیطی و جهانی قرار دارند. به همین دلیل سازمان ها ناگزیرند به طور دائم بر رویدادهای داخلی و خارجی نظارت کنند تا بتوانند در زمان مناسب و برحسب ضرورت خود را با تغییرات وفق دهند. در دنیای کنونی که با سرعتی سرسام آور در حال تغییر است، دیگر نمی توان از تصمیم گیری های یکباره و مبتنی بر قضاوت های شهودی و تجربی استفاده کرد. امروزه سازمان هایی موفق خواهند بود که بتوانند از علم و مدیریت راهبردی استفاده کنند (عیدی پور و همکاران، ۱۳۹۵). توسعه ورزش یک کمک همه جانبه به مردم برای شروع یک ورزش، ماندن در ورزش انتخابی خود و موقعیت در آن است. توسعه ورزش توسط کالینزا^۱ به عنوان یک فرصت تأثیرگذار، سیستم ها و ساختارها و فرآیندهایی تعریف شده است که افراد جامعه را در تمام سطوح با گروه های خاص یا منطقه ای قادر می سازد در ورزش، تفریح و سرگرمی شرکت کنند و عملکردشان را به هر سطحی که مد نظر آن ها می باشد، پیشرفت دهند (سوتیریادو^۲، ۲۰۱۵). در عصر حاضر ورزش و بازی های المپیک به عنوان رقابتی که بیش از نیمی از مردم جهان از طریق گیرنده های خود آن را تماشا می کنند، در همه کشورهای جهان ارزش بالایی دارد. کشورها در عرصه المپیک به دنبال قدرت نمایی و نشان دادن توانایی خود در بخش ورزش هستند. البته کشورهایی می توانند در این عرصه در جایگاه بالاتری قرار بگیرند که در ورزش های پایه از جمله دو میدانی سرمایه گذاری کنند (عسگری، ۲۰۱۲). فدراسیون های ورزشی، به عنوان بازوهای اجرایی تشکیلات ورزش کشورها، با اهداف تعمیم و گسترش ورزش همگانی و قهرمانی، متولی رشته های ورزشی مربوط به خود هستند که در این راستا، وظیفه سیاست گذاری و تعیین خط مشی آن رشته ورزشی را برعهده دارند. کسب عناوین مختلف در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین المللی که در کانون توجه بسیاری از کشورها قرار دارد، می تواند شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد. از این رو، بسیاری از کشورها در تلاش اند تا با برنامه ریزی اصولی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آن ها را در رویدادهای بزرگ تضمین نمایند (دبوشر و همکاران^۳، ۲۰۰۹).

برنامه ریزی، اساس توسعه هر سیستمی محسوب می شود و مقوله ورزش نیز از این موضوع مستثنی نیست. آنچه که در سیستم ورزش مشخص است، علاقه شدید به موفقیت و تمایل محققان و سیاستگذاران برای بررسی و تشریح موفقیت ها، به خصوص در رویدادهایی مانند بازی های المپیک و بازی های آسیایی است. با توجه به این نکته، مطالعات فراوانی از پایان قرن بیستم در مورد سیاست های کشورهای مختلف پیرامون ورزش به انجام رسیده است. با توجه به اینکه تشریح

1. Collins
2. Sotiriadou
3. De Bosscher

موفقیت ورزشی و یافتن دلایل موفقیت خود پیش‌نیاز و زمینه‌ساز موفقیت‌های آتی است، اهمیت نگاه به این مسئله کاملاً ملموس است (سجادی و همکاران، ۱۳۹۰). با این حال، رقابت در ورزش‌ها در حال افزایش است و بیشتر کشورها در تلاش‌اند که با پیش‌گرفتن یک برنامه راهبردی، ورزشکارانی در سطح جهانی پرورش دهند تا در رویدادهای بزرگ موفق باشند (سجادی، ۱۳۸۶: ۲۲). یکی از خصوصیات مهم این نوع برنامه‌ریزی، گستردگی منابع درگیر در آن است. پیاده‌سازی یک راهبرد مستلزم به کارگیری بخش عمده‌ای از منابع بالفعل و بالقوه سازمان می‌باشد و هر قدر راهبرد قوی‌تر و موثرتری طراحی شده باشد، این گستردگی بیشتر و ملموس‌تر است (سجادی، ۱۳۹۲: ۸). فورتینا و همکاران^۱ (۲۰۱۷) بیان داشته‌اند که هنر رزمی کره‌ای تکواندو یک ورزش محبوب است که با سرعت بالا، تنش شدید و مبارزه با تماس کامل شناخته می‌شود. با این همه، عوامل مختلفی بر توسعه رشته‌های ورزشی می‌تواند موثر باشند و محقق بر آن شد تا در این تحقیق به شناسایی عوامل موثر بر توسعه رشته ورزشی تکواندو در ایران بپردازد.

پژوهش‌های زیادی پیرامون رشته تکواندو صوت گرفته است. برای مثال، تقی‌پور و طهرانی (۱۳۸۶) در یک بررسی به این نتیجه رسیدند که آمادگی روانی تکواندوکاران عضو تیم ملی زنان کشور برای حضور در اردوها و رقابت‌ها، استفاده از مربی بدنساز برای ورزشکاران تیم ملی، حضور بیشتر در رقابت‌های برون مرزی، استفاده از مربی خارجی و ارتقای سطح دانش علمی و فنی مربیان، از جمله مهمترین عوامل پیشرفت این رشته ورزشی محسوب می‌شود. رزاقی و حامی (۱۳۹۵) در تحقیقی دیگر با عنوان «تدوین برنامه راهبردی فدراسیون تکواندو جمهوری اسلامی ایران» به این نتیجه رسیدند که مهم‌ترین مشکلات موجود در زمینه زیرساخت‌ها، نیروی انسانی تمام وقت، اعتبارات و هزینه‌های سنگین در بخش تیم‌های ملی و مسابقات است. این بررسی نشان داد که عوامل پشتیبانی، عمده‌ترین مسئله در فدراسیون تکواندو می‌باشد، لیکن از نظر کلی پتانسیل قابل قبولی در فدراسیون تکواندو موجود است. همچنین به نظر می‌رسد در صورتی که بتوان با حمایت و پشتیبانی وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک بسته‌های حمایتی مناسب‌تری فراهم نمود و فدراسیون نیز با تلاشی مستمر نسبت به ارتقای وضعیت موجود اقدام نماید، می‌تواند به رشدی پایدار دست یافته و همچنان یکی از مدال‌آوران پر افتخار در کنار سایر فدراسیون‌های ملی کشور باقی بماند. رو و همکاران^۲ (۲۰۱۸) در مقاله‌ای با عنوان «آموزش تکواندو و بهبود خلق و خوی کودکان و نوجوانان خانواده‌های چند فرهنگی در کره جنوبی» نشان دادند که مشارکت منظم در ورزش تکواندو می‌تواند در بهبود متوازن در متغیرهای آمادگی پایه موثر باشد و تأثیر مثبتی بر خلق و توسعه اجتماعی بر جای بگذارد.

ماتر و پائولوسکی^۳ (۲۰۱۴) پژوهشی را با عنوان «نقش مدل‌ها در ورزش‌ها؛ آیا موفقیت در ورزش‌های حرفه‌ای می‌تواند افزایش تقاضا برای مشارکت ورزشی آماتور را داشته باشد؟» به انجام رساندند. در این پژوهش عوامل موثر بر تقاضا برای مشارکت ورزشی به طور گسترده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که موفقیت‌های گذشته در هر دو گروه مرد و زن از تیم‌های ملی فوتبال آلمان، به میزان کمی باعث افزایش تقاضا برای فوتبال آماتور شده است. به هر حال، موفقیت کنونی تیم‌های ملی به طور قابل ملاحظه‌ای تقاضا برای فراوانی مشارکت ورزشی بازیکنان را افزایش

1. Fortina
2. Row et al.
3. Mutter & Pawlowski

می‌دهد. در دسترس بودن و ارتباط الگوهای نقشی همچنین همانندی به الگوهای نقشی، تعیین کننده اصلی اثر انگیزشی آن‌ها هستند.

هر ساله منابع بسیاری صرف قهرمان پروری رزمی کاران ایران می‌شود که عدم توجه به عوامل محدود کننده عملکرد ورزشی باعث اتلاف منابع مالی و انسانی می‌گردد. در این بین، شناسایی و پرداختن به جنبه‌ها و مکانیسم‌هایی که مسئول ایجاد چنین ناکامی‌هایی می‌باشند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. یکی از برجسته ترین ویژگی کشورهای توسعه یافته، توجه به دانش مدیریت به عنوان یکی از ضروریات بلامنابع پیشرفت، توسعه و رشد اقتصادی و اجتماعی است. آنچه به عنوان اصلی ترین کارکرد مدیریت (در سطوح مختلف) هر کشور مورد بحث است، همانا برنامه ریزی و تلاش برای نیل به هدف های پیش بینی شده در آن می باشد. رخدادهای چند دهه گذشته همراه با نیازهای جدید حادث در این سال ها از آنچنان خصوصیتی برخوردارند که با تکیه صرف بر برنامه‌های متداول و غیر منعطف نمی توان با این رخدادهای و نیازها مقابله و همگامی کرد. در ایران طی سال های گذشته تلاش‌هایی صورت گرفته تا با رویکرد علمی به ورزش، راه را برای موفقیت ورزشکاران ایرانی در میادین بین‌المللی هموارتر سازند. از جمله این تلاش‌ها می‌توان به تدوین «نظام جامع تربیت‌بدنی و ورزش» در سال ۱۳۸۲ و «نظام جامع ورزش قهرمانی» در سال ۱۳۸۸ اشاره کرد. با این حال بدون وجود برنامه های راهبردی متناسب با برنامه های توسعه ملی، برنامه های ملی نیز به سرانجامی نخواهند رسید. از طرفی علاقه و شرکت در هنرهای رزمی سنتی مانند کاراته، تکواندو، کونگ فو، ووشو، جودو، جو جیتسو و همچنین ورزش های رزمی جدیدتر از جمله: کیک بوکسینگ، موی تای، ساواته و سامبو در سال های گذشته به میزان زیادی افزایش یافته است. همگام با توسعه ورزش های همگانی در ایران، رشته های رزمی در ابعاد قهرمانی و حرفه ای چه آنهایی که شناخته شده بودند و چه آنهایی که ناشناخته و یا کمتر شناخته شده بودند نیز در سال های اخیر رشد و پیشرفت چشمگیری در کشور داشتند و اکنون بیشتر از هر زمانی این رشته های رزمی مورد اقبال عمومی قرار گرفته اند. بنابراین ضروری است عوامل موثر بر توسعه این رشته های ورزشی شناسایی و مدل توسعه مناسبی برای آن تعریف گردد. لذا در تحقیق پیش رو تلاش شده که این عوامل شناسایی و مدل توسعه انجمن های ورزش رزمی در کشور تدوین شود.

روش شناسایی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر داده کمی و کیفی، از نظر هدف کاربردی، از نظر روش توصیفی - همبستگی، از لحاظ راهبرد آمیخته متوالی اکتشافی (کیفی - کمی)، از لحاظ شیوه جمع آوری داده میدانی و به لحاظ مقطع زمانی حال نگر می باشد. جامعه آماری این تحقیق در بخش کیفی شامل تمام متخصصان ورزش های رزمی، مدیران فدراسیون های مرتبط (فدراسیون رزمی و فدراسیون انجمن های ورزشی) و ورزشکاران خبره ورزش های رزمی بود و در بخش کمی جامعه آماری را تمامی کارشناسان ورزش های رزمی و ورزشکاران حرفه ای رشته های رزمی تشکیک می دادند که با توجه به آمار فدراسیون انجمن های ورزشی تعداد آن ها حدود ۵۰۰ نفر بود (۱۰۰ کارشناس و ۴۰۰ ورزشکار حرفه ای). نمونه آماری در بخش کیفی ۱۸ نفر از متخصصان ورزش های رزمی، مدیران فدراسیون های مرتبط (فدراسیون رزمی، فدراسیون انجمن های ورزشی) و ورزشکاران خبره ورزش های رزمی بود. حجم نمونه به روش اشباع اطلاعاتی تعیین شد که بعد از ۱۴ مصاحبه اطلاعات به اشباع رسید - اما برای اطمینان، مصاحبه ها تا مصاحبه ۱۸م ادامه پیدا کرد. روش نمونه گیری در

این بخش گلوله برفی و هدفمند بود. در بخش کمی نیز بر اساس جدول مورگان حجم نمونه حداقل ۲۱۷ نفر برآورد شد و نمونه گیری در این بخش به روش تصادفی طبقه ای صورت گرفت. ابزار اندازه گیری متغیرهای پژوهش شامل دو پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک (جنسیت، سن، آخرین مدرک تحصیلی، سابقه شغلی و نوع مسئولیت در این تحقیق) و پرسشنامه محقق ساخته عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران بود که حاصل بخش کیفی تحقیق بود و در قالب طیف لیکرت تنظیم شد. روایی صورتی پرسشنامه توسط متخصصان مربوطه در بخش کیفی تحقیق مورد تأیید قرار گرفت و روایی محتوایی آن نیز با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی به تأیید رسید. روایی سازه پرسشنامه نیز با روش تحلیل عاملی تأییدی مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. همچنین پایایی پرسشنامه در یک مطالعه مقدماتی بر روی ۳۰ نفر از جامعه مورد مطالعه و با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ در تمامی مولفه ها بیش از ۰/۷۰ محاسبه گردید که نشان از پایایی مناسب پرسشنامه دارد. پس از تأیید روایی و پایایی پرسشنامه، اقدام به توزیع و جمع آوری پرسشنامه ها گردید و در نهایت پرسشنامه های جمع آوری شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات گردآوری شده، از دو بخش آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید. در بخش آمار توصیفی با استفاده از جداول و نمودارهای آماری از شاخص های فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، انحراف استاندارد و حداقل و حداکثر استفاده شد و در بخش آمار استنباطی از آزمون آماری تحلیل عاملی اکتشافی (جهت تعیین و تدوین عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران)، آزمون تی تک نمونه ای، آزمون رتبه بندی فریدمن و در نهایت تحلیل معادلات ساختاری به کمک نرم افزارهای SPSS و AMOS نسخه ۲۳ استفاده شد.

یافته های پژوهش

از تحلیل عاملی اکتشافی برای تعیین و شناسایی عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران استفاده گردید. به همین دلیل پیش از انجام تحلیل عاملی، به منظور اطمینان از کافی بودن تعداد نمونه از معیار کایرز- می-یر- اولکین^۱ (KMO) و برای تعیین همبستگی بین متغیرها (گویه‌ها) از آزمون بارتلت^۲ بهره گیری شد.

جدول ۱. نتایج آزمون بارتلت و KMO

مقدار	
۰/۸۹۱	مقدار کایرز - می یر و اولکین (کفایت حجم نمونه)
۱۲۱۰۵/۲۵۹	مقدار کای اسکوار (χ^2)
۳۰۱۵	درجه آزادی
۰/۰۱	سطح معناداری

با توجه به یافته‌های جدول ۱ مقدار KMO به دست آمده ۰/۸۹۱ می‌باشد. این مقدار بیانگر این موضوع است که تعداد نمونه‌های تحقیق به منظور تحلیل عاملی کفایت می‌کند و انجام تحلیل عاملی برای داده‌های مورد نظر امکان‌پذیر است و می‌توان داده‌ها را به یک سری عامل‌های پنهان تقلیل داد. همچنین نتایج آزمون بارتلت ($\chi^2=12105/259$, Sig=0/01) نشان می‌دهند که بین

1. Kaiser- Meyer-Oklin measure of sampling adequacy (KMO)
2. Bartlett' Test of Sphericity

گویه‌ها همبستگی بالایی وجود دارد. از این رو، ادامه و استفاده از سایر مراحل تحلیل عاملی جایز است.

جدول ۲. مقادیر ویژه و واریانس عامل‌های تحقیق

اجزا	مقادیر ویژه اولیه			مجموع مجزورات بارهای عاملی استخراج شده		
	کل	درصد واریانس	درصد واریانس تجمعی	کل	درصد واریانس	درصد واریانس تجمعی
۱	۱/۶۱۷ ۹	۱۹/۶۱۷	۱۹/۶۱۷	۱۹/۶۱۷	۱۹/۶۱۷	۱۹/۶۱۷
۲	۱/۷۷۶ ۱	۱۱/۷۷۶	۳۱/۳۹۳	۱۱/۷۷۶	۱۱/۷۷۶	۳۱/۳۹۳
۳	۸/۶۱۶	۸/۶۱۶	۴۰/۰۰۹	۸/۶۱۶	۸/۶۱۶	۴۰/۰۰۹
۴	۸/۴۶۶	۸/۴۶۶	۴۸/۴۷۵	۸/۴۶۶	۸/۴۶۶	۴۸/۴۷۵
۵	۵/۶۵۵	۵/۶۵۵	۵۴/۱۴۰	۵/۶۵۵	۵/۶۵۵	۵۴/۱۴۰
۶	۳/۴۶۴	۳/۴۶۴	۵۷/۶۰۴	۳/۴۶۴	۳/۴۶۴	۵۷/۶۰۴
۷	۲/۰۵۷	۲/۰۵۷	۵۹/۶۶۱	۲/۰۵۷	۲/۰۵۷	۵۹/۶۶۱
۸	۱/۸۹۴	۱/۸۹۴	۶۱/۵۵۴	۱/۸۹۴	۱/۸۹۴	۶۱/۵۵۴
۹	۱/۸۲۳	۱/۸۲۳	۶۳/۳۷۸	۱/۸۲۳	۱/۸۲۳	۶۳/۳۷۸
۱۰	۱/۷۰۳	۱/۷۰۳	۶۵/۰۸۰	۱/۷۰۳	۱/۷۰۳	۶۵/۰۸۰
۱۱	۱/۵۰۲	۱/۵۰۲	۶۶/۵۸۲	۱/۵۰۲	۱/۵۰۲	۶۶/۵۸۲
۱۲	۱/۴۵۷	۱/۴۵۷	۶۸/۰۳۹	۱/۴۵۷	۱/۴۵۷	۶۸/۰۳۹
۱۳	۱/۳۷۷	۱/۳۷۷	۶۹/۴۱۶	۱/۳۷۷	۱/۳۷۷	۶۹/۴۱۶
...
6	4.77	4.778E-	۱۰۰/۰۰۰			
7	8E-17	17				

در جدول ۲ مقادیر ارزش ویژه، درصد واریانس و درصد واریانس تجمعی تبیین شده از مجموعه داده‌ها توسط هر عامل گزارش شده است. بر اساس معیار کیزر، تنها عامل‌هایی از این جدول ۳ انتخاب می‌شوند که مقدار ویژه آنها بالاتر از یک باشد و سایر عامل‌ها با مقادیر کمتر از یک نیز از مجموع عامل‌ها حذف می‌شوند و در نظر گرفته نخواهند شد. بنابراین با توجه به نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که ۶۷ گویه در تحقیق حاضر قابل تقلیل به ۱۳ عامل هستند و می‌توان از ترکیب این ۶۷ گویه، ساختار جدیدی بر اساس عامل‌ها با ترکیب جدید طراحی و بر اساس آن داده‌ها را تحلیل کرد. تمامی ۱۳ عامل شناسایی شده با مقادیر ویژه بالاتر از یک توانسته‌اند در مجموع ۶۹/۴۱۶ درصد از واریانس ۶۷ گویه مربوط به عوامل موثر بر توسعه انجمن‌های ورزش‌های رزمی در ایران را تبیین کنند.

بر مبنای یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی و استخراج ۱۳ عامل در پرسشنامه مورد بررسی، سوالات متناظر با عامل‌های مستخرج بدین شرح می‌باشد:

۱. مدیریتی
۲. عوامل ساختاری
۳. عوامل اقتصادی و بازاریابی

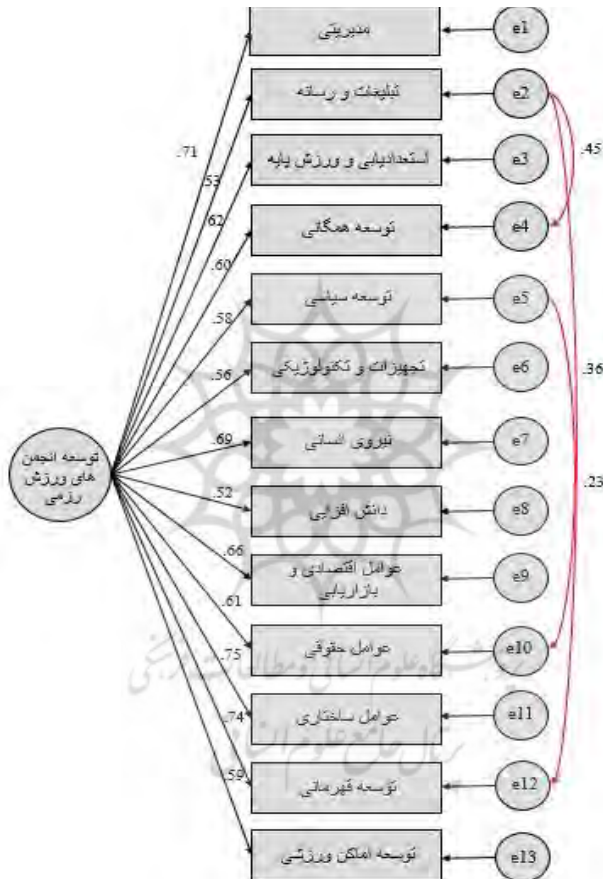
۴. نیروی انسانی
۵. توسعه اماکن ورزشی
۶. استعدادیابی و ورزش پایه
۷. توسعه قهرمانی
۸. تجهیزات و فناوری
۹. عوامل حقوقی
۱۰. توسعه همگانی
۱۱. توسعه سیاسی
۱۲. تبلیغات و رسانه
۱۳. دانش افزایی

بر اساس عوامل ۱۳ گانه شناسایی شده موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران، مدل عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران طراحی خواهد شد.

جدول ۳. مسیرهای مدل عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران

P value	مقدار T	ضرایب رگرسیونی استاندارد	مسیرهای مدل عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۱	۰/۷۰۸	مدیریتی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۷/۱۸	۰/۵۳۲	تبلیغات و رسانه ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۸/۹۸۲	۰/۶۱۸	استعدادیابی و ورزش پایه ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۸/۷۳۵	۰/۶۰۴	توسعه همگانی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۷/۷۸۱	۰/۵۸۱	توسعه سیاسی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۷/۵۱۸	۰/۵۶۲	تجهیزات و فناوری ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۹/۳۶۱	۰/۶۹۳	نیروی انسانی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۷/۱۶۹	۰/۵۲۲	دانش افزایی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۹/۱۰۸	۰/۶۶۳	عوامل اقتصادی و بازاریابی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۸/۸۱۱	۰/۶۰۸	عوامل حقوقی ---< توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران

۰/۰۰۱	۱۰/۲۷۳	۰/۷۴۶	عوامل ساختاری ---> توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۱۰/۰۸۲	۰/۷۳۷	توسعه قهرمانی ---> توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران
۰/۰۰۱	۷/۸۰۹	۰/۵۹۱	توسعه اماکن ورزشی ---> توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران

شکل ۱. مدل عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران

همان گونه که جدول ۳ و شکل ۱ نشان می دهد، نتایج حاکی از این است که همه عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران شناسایی شده از مقدار T و بار عاملی قابل قبولی و مثبتی برخوردارند و عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران محسوب می شوند. در ادامه (جدول ۵) شاخص های نیکویی برازش مدل ارائه شده است که براساس آنها می توان گفت آیا مدل

از برازش قابل قبولی برخوردار می باشد یا خیر. با توجه به نتایج، بالاترین بار عاملی مربوط به عوامل حقوقی، عوامل ساختاری و عوامل مدیریتی بود.

جدول ۴. شاخص های برازش مدل عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران

تفسیر	مقادیر شاخص ها	شاخص های برازش
-	۵۸۷/۱۲	کای اسکوار (کای دو)
-	۲۱۱	درجه آزادی
مطلوب	۲/۷۸	نسبت کای اسکوار به درجه آزادی (χ^2/df)
مطلوب	۰/۰۹۱	ریشه دوم میانگین خطای برآورد (RMSEA)
مطلوب	۰/۹۳۱	شاخص برازش تطبیقی (CFI)
مطلوب	۰/۹۲۲	شاخص برازش هنجار شده (NFI)
مطلوب	۰/۹۱۶	شاخص برازش افزایشی (IFI)

بر اساس نتایج جدول ۴، شاخص های برازش مدل از مقدار قابل قبول و مطلوب برخوردارند و مدل تحقیق تأیید می شود. مقدار ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA) با مقدار ۰/۰۹۱ و CFI با مقدار ۰/۹۳۱ هستند.

همچنین با توجه به نتایج، الگوی عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران بر اساس شکل ۲ به دست می آید. با توجه به این شکل، اولویت های مورد توجه برای توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران مشخص است. عوامل ساختاری و استعدادیابی به همراه تبلیغات و رسانه اولویت های مورد توجه در این شکل می باشند.

شکل ۲. مدل عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران

بحث و نتیجه گیری

این تحقیق با هدف تدوین الگوی ساختاری توسعه انجمن های ورزش های رزمی در ایران انجام شد. نتایج نشان داد که عوامل مدیریتی یکی از عوامل موثر در توسعه انجمن های ورزشی های رزمی می باشد. نتیجه به دست آمده با نتیجه تحقیقات طهرانی (۱۳۸۶)، رزاقی و حامی (۱۳۹۵)، پورعبدالحسین و همکاران (۱۳۹۷)، پورسلطانی زرنندی و همکاران (۱۳۹۶)، سوتریادو و همکاران (۲۰۰۹)، ساتیرادو و شیلپوری (۲۰۰۹) و گیلبرتسون (۲۰۰۰) همسو بود. این محققان نیز در تحقیقات خود دریافتند که برای توسعه ورزش های مختلف از جمله ورزش های رزمی مانند تکواندو، مولفه های مختلف عوامل مدیریتی تاثیر بسزایی دارند. در بررسی و تحلیل مسائل مختلف و موضوعات گوناگون اجتماعی از اصل مدیریت نمی توان غافل شد و آن را نادیده گرفت. غفلت و نادیده گرفتن این موضوع به معنی غافل شدن از ریشه مسائل و علت العلل مشکلات است. با گذشت زمان و به ویژه در جوامع پیچیده امروزی، اهمیت اصل مدیریت آشکارتر شده و در تحلیل و کنکاش مسائل مختلف اجتماعی، بیش از پیش خود را به رخ می کشاند. از همین روست که با پیدایش و رشد علوم جدید- که از دوران پس از انقلاب صنعتی آغاز شد و رو به افزایش گذاشت- علوم می که بیشتر توجه خود را روی مسائل انسانی و اجتماعی متمرکز کرده بودند- علمی مثل جامعه شناسی، روانشناسی و تعلیم و تربیت و اقتصاد و... - علم مدیریت نیز برای خود به عنوان یک شاخه مستقل علمی مطرح گردید و دانشمندان نامی و نظریه های مختلفی در این باره پیدا شدند که بعضی از این نظریه ها حتی در حد یک مکتب گستره جهانی، مورد توجه مخاطبان قرار گرفتند. بر این اساس پیشنهاد می شود که جهت توسعه انجمن های ورزش های رزمی از راهکارهای مدیریتی همچون برنامه ریزی کوتاه مدت و بلند مدت، برقراری سیستم های مختلف مدیریتی مانند سیستم مدیریت دانش و سیستم مدیریت اطلاعات، شناسایی نقاط قوت و ضعف انجمن ها و تدوین برنامه های مناسب و ... استفاده شود. همچنین بر اساس نتایج، عوامل تبلیغاتی و رسانه یکی دیگر از عوامل موثر در توسعه انجمن های ورزشی های رزمی می باشد. نتیجه به دست آمده با نتیجه تحقیقات پورعبدالحسین و همکاران (۱۳۹۷)، مروات و وسیم (۲۰۱۴) و ساتیرادو و شیلپوری (۲۰۰۹) همسو بود. عوامل رسانه و تبلیغات به عنوان یکی دیگر از عوامل موثر بر توسعه ورزش در تحقیقات نام برده نیز شناسایی شده بود. با شروع قرن بیست و یکم، سازمان های ورزشی با تشدید رقابت های جهانی، شکاف شدید درآمدی، سهل انگاری در خصوص تأسیسات و زیربنایها، رکود اقتصادی و فقدان مهارت های کافی و نیروی انسانی لازم با مشکلات و مسائل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی فراوانی دست و پنجه نرم می کنند. همه این ها را می توان چالش های پیش روی سازمان های ورزشی نامید. اما در عین حال می توان از آن ها به عنوان فرصت نیز یاد نمود. رقابت های جهانی در ورزش به معنی بازار بزرگ تری برای ارائه کالا و خدمات ورزشی است. جامعه بشری اکنون بیش از هر زمان دیگری با کمبود منابع و نیازهای متنوع مواجه است و تلاش می کند تا با استفاده از منابع محدود موجود، پاسخگوی بخشی از نیازهای نامحدود خود باشد. اگر اقتصاد همانا بررسی چگونگی رفع نیازهای نامحدود با استفاده از منابع محدود باشد، مدیریت مجموعه ای از مهارت ها و داشته ها برای استفاده بهینه از منابع موجود خواهد بود و بازاریابی هم تشخیص نیاز و رفع آن از طریق تبادل منابع است. بازاریابی از این عقیده مشتق شده که مشتری بسیار مهم است و شرکت باید نیازها و خواسته های مشتری را ارضا کند. لذا بر اساس نتیجه به دست آمده پیشنهاد می شود با افزایش

تبلیغات رشته های انجمن های رزمی در رسانه ها، دیدگاه مردم به رشته های انجمن های رزمی بهبود یابد و در نهایت زمینه توسعه انجمن های ورزش رسمی در کشور فراهم شود.

همچنین بر اساس نتایج تحقیق، استعدادیابی و توجه به ورزش پایه یکی دیگر از عوامل موثر در توسعه انجمن های ورزشی های رزمی می باشد. نتیجه به دست آمده با نتیجه تحقیقات پورعبدالحمید و همکاران (۱۳۹۷)، بروس و همکاران (۲۰۱۵)، سوتریادو و همکاران (۲۰۰۹) و ساتیرادو و شیلپوری (۲۰۰۹) همسو بود. در این تحقیقات نیز لزوم استعدادیابی به عنوان یکی از عوامل موثر بر توسعه ورزش شناسایی شده است. معنای عینی استعدادیابی، شناسایی استعداد ورزشی و انتخاب افرادی است که در مقایسه با سایرین، توانایی زیادی برای یک ورزش خاص دارند. استعدادیابی و پرورش استعداد یک بخش مهم در بیشتر برنامه های ورزشی است. از آنجا که استعدادها تا حدودی اختصاصی هستند، فردی ممکن است برای فعالیت خاصی مستعد و برای فعالیت دیگر کم استعداد باشد. استعدادیابی ورزشی به عنوان یکی از مهمترین موضوعاتی است که در ورزش بسیار مطرح گردیده است. اگر در گذشته سنت ها، آرمان ها، فشار والدین، تشخیص معلم و تجهیزات ورزشی در دسترس در هدایت افراد به سمت ورزشی خاص ایفای نقش می کرد، اکنون به نظر می رسد، علاوه بر موارد یاد شده، توجه به افزایش دانش در شناخت ابعاد مختلفی وجودی انسان ها همچون استعدادیابی ورزشی در کشف و هدایت ورزشکاران به سطوح قهرمانی از اهمیت بسزایی برخوردار می باشد. موفقیت ورزشکاران در سطوح مختلف و موفقیت مدیریت فدراسیون ها بستگی به انتخاب به موقع و پرورش صحیح منابع انسانی دارد. شناخت بهتر و دقیق تر استعدادها و تعیین ملاک های لازم برای این شناخت به منظور پرهیز از روند آزمایش و خطا در گزینش ورزشکاران که حاصلی جز هدر دادن منابع انسانی، وقت و انرژی را در بر ندارد، ضرورت پیدا می کند. امروزه استفاده از استعدادهای بالقوه و اجرای تمرین های مستمر، مناسب و منطبق بر اصول علمی، رمز موفقیت در میدانی ورزشی می باشد. توجه ویژه به ورزش پایه و دستیابی به اطلاعات دقیق و جامع در مورد ورزشکاران و شناسایی به موقع استعدادهای ورزشی و پرورش آنها، امکان موفقیت در صحنه های ورزشی را افزایش می دهد. از طرفی تحولی که امروزه در ورزش نوین از نظر فیزیکی، فیزیولوژیکی و روانی رخ داده است، اهمیت اطلاعات عینی به خصوص در مورد شناسایی استعدادهای ورزشی افراد را دو چندان نموده است. به همین دلیل از جمله وظایف مربیان، علاوه بر آگاهی از علوم ورزشی، داشتن توانایی های لازم در انتخاب ورزشکاران مستعد برای رشته مورد نظر است. فرایند شناسایی ورزشکاران مستعد برای شرکت در برنامه های سازمان یافته از مهم ترین مسائل در ورزش های معاصر است. قهرمانان ورزشی ویژگی های منحصر به فردی دارند که به کمک آن ها می توانند بر دیگران برتری یابند. استعدادیابی معمولاً به دو روش سیستماتیک و غیر سیستماتیک انجام می شود. در روش سیستماتیک، نهادی خصوصی یا استانی (شهرستانی)، با روش های سیستماتیک و سازماندهی شده به کشف افراد مستعد می پردازد. کشف افراد از طریق انجام آزمون و شیوه های رقابتی صورت می گیرد. زیربنای روش سیستماتیک، ورزش همگانی است. در این روش، ساختارهای ورزش برای فرد ورزشکاری که در مسیر طبیعی پیشرفت ورزشی، مستعد شناخته می شود، وضعیت پرورش را فراهم می آورند. روش فوق، یک روش سنتی برای کشف افراد مستعد در بسیاری از کشورهاست. در روش غیرسیستماتیک، از طریق مشاهده میدانی در مسابقات به عنوان یک فرد مستعد و دارای توانایی مورد نیاز ورزش در سطح بالا شناخته می شود. از این رو، ساختارها و تشکیلات ورزشی برای کمک به رشد افراد مستعد سهم چندانی ندارند. این روش در

بسیاری از کشورهای در حال توسعه و عقب افتاده در جریان است. به هر حال، می توان با توجه بیشتر به ورزش پایه و مدیریت استعدادیابی علاوه بر صرفه جویی در هزینه های ورزشی، احتمال موفقیت ورزشکاران در آینده را دو چندان کرد. در این رابطه نیز مولفه های مختلفی دخیل اند که در اولویت اول این مولفه ها می توان به «توجه به استعدادیابی و مدیریت استعداد در ورزش های رزمی» اشاره داشت. در واقع ضروری به نظر می رسد که در بدنه انجمن ورزش های رزمی و هیئت های فعال آن در استان ها و شهرستان ها، بخشی به عنوان بخش استعدادیابی به صورت فعال در تمرینات و مسابقات مختلف ورزشکاران حضور یابد و با استفاده از ساز و کارهای علمی و به روز دنیا، اقدام به شناسایی، جذب و پرورش استعداد های بالقوه مردم این مرز و بوم در رشته های رزمی نماید و آنان را برای رقابت های بین المللی و معتبر این رشته های ورزشی آماده سازد. در نهایت پیشنهاد می شود با مدیریت استعداد و فرایند استعدادیابی به صورت اصولی و علمی و توجه به عوامل موثر بر توسعه ورزش های رزمی در مدارس، بستر مناسبی برای توسعه ورزش های رزمی در کشور فراهم آید.

۱۵۷

همچنین نتایج تحقیق بیانگر این بود که عوامل ساختاری در توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران نقش معنی داری دارد. نتیجه به دست آمده با نتیجه تحقیقات پورعبدالحسین و همکاران (۱۳۹۷)، پورسلطانی زرنندی و همکاران (۱۳۹۶)، سوتریادو و همکاران (۲۰۰۹)، ساتیرادو و شیلپوری (۲۰۰۹) و گیلبرتسون (۲۰۰۰) همسو بود. در تحقیقات نام برده نیز از عوامل ساختاری به عنوان یکی از عوامل موثر بر توسعه ورزش ها یاد شده است. به طور کلی، یکی از موانع پیش روی توسعه سازمان های ورزشی در کشور را عوامل ساختاری تشکیل می دهند که باید با مرتفع ساختن آن ها، زمینه توسعه سازمان های ورزشی فراهم آید. به نظر می رسد که برنامه های تدوین شده برای بسیاری از فدراسیون های کشور با ساختار آن فدراسیون ها تطابق ندارد و هماهنگی لازم بین مدیران میانی و اجرایی نیز نامناسب است. به عنوان مثال، در برخی از برنامه های راهبردی تدوین شده برای فدراسیون ها، منابع تامین بودجه از محل خراج از اعتبارات دولت تعیین شده و این در حالی است که در آن فدراسیون اصلاً واحدی به نام «مدیریت بازاریابی» وجود ندارد که این عمل را انجام دهد و یا اینکه بخشی از درآمدهای آنان از راه بلیط فروشی مسابقات باید تامین گردد- در حالی که تیم های تحت نظر فدراسیون خود از اماکن ورزشی دولتی و یا استیجاری استفاده می کنند که این موضوع علاوه بر آنکه نمی تواند برای فدراسیون کسب درآمد نماید، بلکه هزینه های هنگفتی را نیز بر دوش فدراسیون ها تحمیل می نماید. اما شاید مهم تر از موارد یاد شده بتوان ساختار ناکارآمد و ابهام در تقسیم وظایف جهت اجرای برنامه را یکی از دلایل اصلی عدم اجرای موفق برنامه های راهبردی فدراسیون ها دانست. زمانی که در تقسیم وظایف کارکنان یک سازمان ابهاماتی وجود داشته باشد، بدون شک کارکنان نمی توانند به نحوی شایسته به ایفای نقش بپردازند و در اجرای صحیح برنامه ها با مشکل رو به رو می شوند. با تمام این تفاسیر، پیشنهاد می شود برای رفع موارد یاد شده، با ایجاد استقلال در ساختار و تصمیم گیری های مدیریتی انجمن های رزمی، حذف فدراسیون ها از مکاتبات انجمن های رزمی با وزارت ورزش و جوانان، به رسمیت شناختن انجمن های رزمی به عنوان بالاترین مرجع رشته های رزمی، ارتقا و بهبود ساختاری انجمن های رزمی، منفک شدن ساختار انجمن های رزمی از دولت و ساختار دولتی، استقلال انجمن های رزمی از فدراسیون ها و ایجاد سازمان های غیردولتی و غیرانتفاعی برای گسترش انجمن های رزمی، موانع ساختاری پیش روی

توسعه انجمن ورزش های رزمی کشور رفع گردد و زمینه توسعه ورزش های رزمی در کشور فراهم آید.

همچنین با توجه به نتیجه مدل معادلات ساختاری، همه عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران شناسایی شده در این تحقیق از مقدار **T** و بار عاملی قابل قبولی و مثبتی برخوردارند و عوامل موثر بر توسعه انجمن های ورزش رزمی در ایران محسوب می شوند. همچنین، شاخص های مختلف برازش مدل از مقدار قابل قبول و مطلوب برخوردار بودند و مدل تحقیق تأیید شد. در یک جمع بندی کلی می توان بیان داشت که در عصر حاضر، ورزش به پدیده ای پیچیده و چند بعدی تبدیل شده است که توسعه آن مستلزم توجه به تمام آن ابعاد است. شناخت مسائل و مشکلات انجمن ورزش های رزمی کشور نیازمند نگاهی علمی و تجربی می باشد و در این مسیر، استفاده از تجارب جهانی راه میانبری است که می تواند هزینه دستیابی به توسعه را کاهش دهد. بدون شک، رشد و توسعه ورزش های رزمی در کشور، از یک سو و افت و تنزل آن از سوی دیگر، ریشه در عوامل متعددی دارد که تعیین سهم هریک از آنان مشکل خواهد بود. آنچه که مسلم است هیچ موفقیت یا شکستی را نمی توان به یک علت خاص منتسب دانست. پس جای هیچ گونه تردیدی نیست که مطالعه علمی و شناسایی مشکلات موجود در این حوزه از یک سو و تلاش برای مرتفع ساختن این مشکلات توسط مسؤلان از سوی دیگر در ارتقای هرچه بیشتر آن موفقیت آمیز خواهد بود. حال آنکه، باید توجه داشت که جامعه تحقیق را متخصصان ورزش های رزمی، مدیران فدراسیون های مرتبط (فدراسیون رزمی، فدراسیون انجمن های ورزشی) و ورزشکاران خیره ورزش های رزمی تشکیل داده اند و به راستی نظر آنان می تواند راهگشای موفقیت انجمن ورزش های رزمی کشور و به ویژه اجرای بهینه راهبرد های تدوین شده آن انجمن و هیئت های تابعه باشد. بنابراین به نظر می رسد توجه به نظرات این متخصصان، می تواند یکی از بهترین داده های مورد نیاز جهت تصمیم گیری مدیران در زمینه اجرای راهبرد های انجمن ورزش های رزمی کشور باشد. از طرف دیگر، مدلسازی معادلات ساختاری نیز موید این موضوع است که عوامل شناسایی شده می توانند در توسعه انجمن ورزش های رزمی کشور موثر باشند و لذا با استفاده از نتایج این تحقیق می توان به ارتقای هرچه بیشتر ورزش های رزمی در کشور امیدوار بود. بنابراین پیشنهاد می شود مدیران انجمن های ورزش رزمی کشور جهت توسعه رشته های تحت نظر خود از این مدل به عنوان راهنمایی کاربردی و مفید استفاده نمایند.

منابع

- سجادی، سید نصراله. (۱۳۸۶). مدیریت سازمان های ورزشی. تهران: انتشارات سمت
- سجادی، سید نصراله؛ صفری، حمیدرضا؛ ساعتچیان، وحید و رسولی، سیدمهدی. (۱۳۹۲). «اولویت بندی عوامل موثر بر موفقیت کاروان ورزشی ایران در بازی های آسیایی ۲۰۱۰ گوانجو». پژوهش های مدیریت ورزشی و علوم حرکتی. سال ۳، شماره ۵، دانشگاه همدان.
- سجادی، سید نصراله؛ محمودی، احمد؛ ساعتچیان، وحید و حاجی آخوندی زاده، مسعود. (۱۳۹۰). «بررسی اولویت ها و راه کارهای پیشرفت ورزش قهرمانی جودوی کشور از دیدگاه صاحب نظران». دومین همایش ملی مدیریت ورزشی. دانشگاه صنعتی شاهرود.
- Asgari, Bahman. (2012). “Basic exercises for elementary students”. Development of physical education, No. 1, pp. 60-62. (Persian)
- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., Shibli, S., Bingham, J. (2009). “Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries”. Sport Management Review, 12(3), 113-136.
- Doosti, M., Darvishi, A., Bagherian, B. (2017). “Economic barriers to coastal development. Case study: Central part of Mazandaran province”. Journal of Marine Science Education, No. 7, 17-30. (Persian)
- Eydipour, K., Ashrafxhazaei, A., Arian, E., Gholami, S. (2015). “Challenges and barriers to the development of soccer sports in the western provinces of the country”. Organizational Behavior Management Studies in Sport, 2015, Vol. 2, No. 5, 58-51. (Persian).
- Kim, H. B., Johnson, J. A., Lee, E. J., Ha, P. (2016). “An Investigation into the History of the Taekwondo Uniform since the Korean Peninsula’s Liberation from Japan”. The International Journal of the History of Sport, Volume 33 Issue 9: Martial Arts and Traditional Sports in Asia: History, Culture and Politics, pp: 963-977.
- Mutter, F., & Pawlowski, T. (2014). “Role models in sports—Can success in professional sports increase the demand for amateur sport participation?”. Sport Management Review, 17.3., 324-336.
- Sotiriadou, P. (2012). “Sport development planning: The Sunny Golf Club”. Sport Management Review, Journal homepage: www.Elsevier.com /locate/s m.